

Arrest

nr. 174 950 van 20 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 20 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat VINOIS *loco* advocaat C. NDJEKA OTSHITSHI en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Kameroens staatsburger bent, geboren op X te X. U had een relatie met Dan N. in 1991 en u kreeg een dochter met hem; Amuzang Gily N., geboren op 29 september 1992 te Yaounde. Uw relatie met Dan liep spaak toen u zwanger was.

U was actief in de muzieksène en u trad geregeld op in verschillende clubs. In 2005 begon u daarnaast ook met het handelen in voedingsmiddelen.

In 2014 leerde u Suzanne kennen en jullie begonnen na een zestal maand een relatie. Toen Suzanne naar Bamenda ging voor zaken, wilde u even 'veranderen' en benaderde u Ruby, een knappe jonge vrouw. Deze ging echter niet in op uw avances en ze had kenbaar gemaakt dat u een homoseksuele relatie had met Suzanne. U werd hierop, samen met Suzanne aangevallen door Suzanne's verwanten. U werd geslagen terwijl Suzanne kon wegluchten. U werd door Elizabeth aan de kant van de weg gevonden. Ze verzorgde u en u kon bij haar logeren. Toen echter bleek dat u werd gezocht door de politie, besloot Elizabeth dat het beter was dat u het land zou verlaten. Ze regelde daarom een paspoort en uw reis. Op 5 september 2015 nam u het vliegtuig en de volgende dag arriveerde u in België. Op 17 september 2015 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te hebben en vervolging te hebben ondergaan omwille van uw seksuele geaardheid.

Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Kameroen. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt aangaande de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid.

U verklaart dat u sinds '85 meisjes bewondert en dat u uw eerste seksuele relatie met een vrouw had in '95. U geeft aan dat u relaties aanging met vrouwen nadat de vader van uw kind u liet zitten toen u zwanger bleek. U verklaart dat, indien deze man u niet slecht zou hebben behandeld, dat u dan ook geen lesbienne zou zijn geworden (zie gehoor CGVS, p 17). **De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt – als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan 'beslissen' en iets dat men 'wordt' – toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan.** U verduidelijkt dit door te stellen dat u het in '85 leuk vond om naar vrouwen te kijken maar dat u het dan zo heeft gelaten. U zegt dat u dacht: 'Ik ga door met mijn leven en daarna heb ik beslist om niet meer met een man te zijn' (zie gehoor CGVS, p 17). U verduidelijkt vervolgens dat u in '85 geen lesbienne was (zie gehoor CGVS, p 18) maar dat u het werd.

Wanneer de PO (protection officer) u vraagt hoe u ermee omging dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, zegt u dat u was aangetrokken. Als u de liefde bedrijft, was u blij. U had een orgasme, en zij ook. U verklaart dat een man er niet om geeft, dat een man seks heeft en dan gaat maar dat een vrouw zorgt voor een orgasme. U verduidelijkt vervolgens dat u zich op uw gemak voelt, dat u blij bent en dat jullie steeds orgasmes krijgen. (zie gehoor CGVS, p 19). Wanneer de PO nogmaals probeert te peilen hoe u ermee omging dat u lesbienne zou zijn, zegt u wederom dat u heel blij bent en dat u altijd een orgasme heeft. (zie gehoor CGVS, p 20). Wanneer de PO vraagt of u alleen blij was of dat er ook andere emoties waren, refereert u opnieuw dat u altijd kan klaarkomen, samen. (zie gehoor CGVS, p 20) Wanneer de PO nogmaals vraagt of u geen andere gevoelens had naast het feit dat u blij was, zegt u kort en weinig verhelderend dat u gevoelens heeft; dat u blij bent als u het doet. (zie gehoor CGVS, p 20). Wanneer de PO andermaal vraagt of u ook iets anders ervaart dan blijheid, zegt u liefde en vrijheid, dat u dingen samen kan doen. U ervaart vrijheid, liefde en geluk (zie gehoor CGVS, p 20). Wanneer de PO u vraagt of een lesbienne in Kameroen vrijheid kan ervaren, zegt u dat u het verborgen moet doen, dat er bij u thuis vrijheid is, maar dat u zich niet kan blootstellen in het publiek. (zie gehoor CGVS, p 20) Wanneer de PO u vervolgens vraagt of u dan niet verward was toen u ontdekte dat u lesbienne was, vraagt u waarom dan wel. U verduidelijkt nogmaals dat u zo blij bent dat u lesbienne bent en dat u doet wat u graag heeft. (zie gehoor CGVS, p 20) Wanneer de PO opnieuw suggereert dat het niet makkelijk moet zijn om te ontdekken dat je anders bent dan de rest van de mensen, zegt u,

nogmaals weinig verhelderend en concreet dat u houdt van wat u doet, dat u zich verschillend en blij voelt. U tracht deze emotie te verduidelijken door te stellen dat u anders bent omdat u 'on top of the world' bent (vrije vertaling: in de wolken). Wanneer de PO wederom peilt naar enige reflectie en u confronteert met de actuele situatie in Kameroen waarbij lesbiennes worden gestraft en dat het daarom toch niet zo eenvoudig lijkt om te aanvaarden dat u lesbienne bent, zegt u dat het niet makkelijk is voor mensen. Vervolgens zegt u dat het moeilijk is om het te ontdekken en begint u over het probleem dat u had wanneer u avances maakte tot Ruby. Uw onvermogen om spontaan blijkt te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – lesbienne-zijnde in Kameroen – of te getuigen van wat u dacht en wat er door u heen ging, en uw steeds uiterst beknopte uitleg is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel (lesbische vrouw), levend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en de manifest vijandige perceptie ervan. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken erover, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent - cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Kameroense, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, helemaal geen vragen stelde, u dit prompt aanvaardde. U gaf geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Bijkomend dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen dat u uw 'besluit' neemt (zie supra) in de context van de Kameroense maatschappij – een maatschappij in dewelke op homoseksualiteit een groot taboe rust, homoseksualiteit bij wet verboden is en bestraft kan worden, en homoseksuele getroffen worden door een sociaal religieus stigma – helemaal niet overtuigen en helemaal niet aannemelijk zijn. Immers, dat u uw homoseksualiteit – die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie en reflectie, gepaard met gemengde gevoelens en eventuele twijfels – ervaren zou hebben als een beslissing uwentwege, is compleet ongeloofwaardig.

Afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn, bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relaties, kan nog opgemerkt worden dat uw verklaringen wat betreft uw homoseksuele relatie met Suzanne geenszins weet te overtuigen.

Zo is het zeer opmerkelijk dat u, die verklaart dat Suzanne 'uw alles' was (zie gehoor CGVS, p 27) en waarmee u een relatie had van 20/06/2014 tot wanneer jullie werden aangevallen, geen moeite doet om haar terug te vinden. U verklaart dat u niet weet waar ze is. Wanneer de PO u vraagt hoe het komt dat u niet weet waar ze is, verduidelijkt u dat ze kon weggaan toen u werd geslagen en dat u verder niet weet wat er met haar gebeurde. Wanneer de PO u vraagt of u haar heeft proberen te bereiken, verklaart u dat haar nummer niet doorgaat, dat ze geen email heeft en geen facebook gebruikt (zie gehoor CGVS, p 27). **Voor iemand over wie u verklaart dat ze 'uw alles' was, doet u niet veel moeite om te weten hoe het haar vergaat na de aanval.** Verder is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent over de ontdekking van de seksuele geaardheid van Suzanne. Zo weet u niet sinds wanneer ze lesbienne is (zie gehoor CGVS, p 21). Wanneer de PO u vraagt hoe ze ermee omging om lesbienne te zijn in Kameroen, geeft u initieel een ontwijkend antwoord. Wanneer de PO u nogmaals dezelfde vraag stelt, zegt u dat ze blij was, heel blij. U verduidelijkt dat ze blij was als jullie de liefde bedreven, dat ze uw naam riep en dat Suzanne zei dat ze dit nooit had meegemaakt (zie gehoor CGVS, p 22). Wederom geeft u een weinig verhelderend en allerm minst overtuigend antwoord en blijft u louter verwijzen naar seksuele, fysieke aspecten. Het is niet aannemelijk dat u niet met uw partner sprak over jullie 'anders' zijn en de eventuele belemmeringen en beslommingen die hiermee te maken hadden. Het is niet aannemelijk dat dit nooit een onderwerp van gesprek was tijdens jullie relatie.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat u, gezien uw vermeende homoseksuele geaardheid, zeer onvoorzichtig en roekeloos gedrag vertoonde.

Zo verklaart u dat u met verschillende vrouwen seks had alvorens u een relatie begon met Suzanne. U verklaart dat u hen benaderde, hen iets te drinken aanbood, een beetje praatte en vervolgens maakte u avances. U merkte dan wel of ze het al dan niet zouden aanvaarden. (zie gehoor CGVS, p 15). U verduidelijkt dat u de vrouwen rechtstreeks benadert en u maakt de vergelijking zoals u het nu in in het opvangcentrum aanpakt om vrouwen te benaderen (zie gehoor CGVS, p 15). Het feit dat u de situatie in Kameroen vergelijkt met deze in België toont nogmaals het ondoorleefde karakter van uw relaas aan. Daarnaast is het niet aannemelijk dat u zichzelf zomaar zou blootstellen in een Kameroense setting, waarbij homoseksuelen ernstige vervolging kunnen ondergaan. Dergelijk roekeloos gedrag botst opnieuw met de homofobe context in Kameroen, waardoor uw verklaringen hierover helemaal niet doorleefd overkomen.

Verder is de kennis die u heeft over de situatie van homoseksuelen in Kameroen zeer fragmentarisch. Zo bent u op de hoogte dat Mbede (aanvankelijk spreekt u over Mbebe) is overleden nadat hij een smsje had verstuurd naar een andere man waarin hij zijn liefde verklaarde (zie gehoor CGVS, p 12). U verklaart echter verkeerdelijk dat hij onlangs is overleden, op 2 februari 2016. Het is niet aannemelijk dat u verklaart dat u deze informatie nu heeft vernomen via het nieuws van de Kameroense media (zie gehoor CGVS, p 12) daar Mbede overleed op 10 januari 2014 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), wanneer u volgens uw verklaringen nog in Kameroen zou geweest zijn. Ook komt het zeer ingestudeerd over dat u verklaart dat Eric Ohenga in de gevangenis zou verblijven (zie gehoor CGVS, p 13) maar dat u, wanneer u expliciet wordt gevraagd wie Eric Lembembe Ohenga is (zie gehoor CGVS, p 26), zegt dat u hem niet kent. Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat deze journalist en prominent voorstander van LGBT rechten werd gemarteld en vermoord in juli 2013 terwijl u eerder verklaarde dat hij in de gevangenis zou zitten. Ook slaat u de bal helemaal verkeerd wanneer het gaat over de oprichter van ADEFHO, een organisatie die u zelf vermeldt. U verklaart dat de oprichter werd vervolgd en nu in de gevangenis zit (zie gehoor CGVS, p 13). Verder geeft u aan dat u twee organisaties kent die opkomen voor de rechten van homo's en lesbiennes in Kameroen, namelijk meester Alice Nkom, een advocate, en daarnaast ADEFHO. Nogmaals verklaart u dat de oprichter van ADEFHO gerechtelijk werd vervolgd omdat hij gay en lesbiennes verdedigde in Kameroen (zie gehoor CGVS, p 26). Het is niet aannemelijk dat u niet weet dat Alice Nkom de oprichter is van ADEFHO zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier maar dat u wel op de hoogte bent dat ze een advocaat is die de rechten van homo's verdedigt in Kameroen. Het is helemaal verwonderlijk dat u beweert dat de oprichter van ADEFHO zou zijn vervolgd en gevangengehouden.

Tot slot verklaart u dat u getraumatiseerd zou zijn (zie gehoor CGVS, p 31). Tijdens het gehoor bespuit u zich met parfum omdat u vindt dat u nog steeds naar de dieren ruikt die in de truck waren waarmee u een deel van uw vlucht heeft gedaan. **U legt echter geen enkel document voor waaruit blijkt dat u daadwerkelijk aan een trauma lijdt, ook niet nadat u een termijn van vijf werkdagen werd gegeven om documenten aan uw administratief dossier toe te voegen.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid en de door u geopperde homoseksuele relatie. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofd een 'gegrond vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Kameroen, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming, zou lopen.

U legde in het kader van uw asielaanvraag volgende documenten voor: uw originele geboorteakte. Ook al zijn er geen onmiddellijke aanwijzingen dat u niet over de Kameroense nationaliteit zou beschikken, toch blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat de bewijswaarde van dergelijke Kameroense documenten beperkt is gezien de corruptie die er in Kameroen heerst. Verder legt u twee originele dagvaardingen voor, eentje uitgegeven op x/01/2015 en een andere op 18/06/2015 waarbij u wordt verzocht om u aan te melden bij de onderzoeksrechter/tribunaal van Mbengwi. Gezien corruptie wijdverspreid is in Kameroen, is er geen zekerheid dat de door u voorgelegde documenten authentiek zijn. Documenten hebben slechts een ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben dan ook enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen.

Om diezelfde redenen kunnen de kopieën van de voorgelegde arrestatiebevelen (dd 8/07/2015 en 11/09/2015) geen bewijswaarde aanleveren. Bijkomend gaat het hier om kopieën die gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. U legt tevens een getuige brief voor van Elizabeth M., dd 10/12/2015. Het dient te worden opgemerkt dat een dergelijk niet-officieel stuk slechts op betekenisvolle wijze kan bijdragen aan de bewijsvoering indien het samengaat met een geloofwaardig relaas, quod non in casu. Bovendien gaat het om een handgeschreven document dat eenvoudig valt na te maken. U legt voorts twee foto's voor. Er kan echter niet worden afgeleid wie hierop worden afgebeeld. Hoe dan ook betreffen deze foto's loutere momentopname en kan hieruit geheel niet worden afgeleid dat u met de persoon van de eerste foto een relatie zou hebben gehad of ingevolge hiervan problemen zou hebben gekend. De foto waarop een vrouw met een man staat, vormt eveneens geen bewijs dat u gewond zou zijn ten gevolge van slagen, zoals u zelf verklaart (zie gehoor CGVS, p 8). U legt een muziek CD voor, waarop zes nummers te horen zijn. Deze CD heeft geen betrekking op uw asielaanvraag. U legt daarnaast ook een medisch attest voor, opgemaakt door Dr Derycker op 3/12/2015 ter ondersteuning van uw relaas. Dit attest doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat aan de hand van de in het attest beschreven letsels niet kan worden vastgesteld in welke omstandigheden de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden zijn toegebracht. U legt vervolgens ook een originele lidkaart voor van 'Maison Arc-en-ciel' te Luik voor. Een dergelijke lidkaart kan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit evenmin herstellen nu niet wordt aangetoond dat het lidmaatschap van een homogroep pas kan nadat werd nagegaan of het nieuwe lid in werkelijkheid homoseksueel is. Tot slot legt u ook een attest voor waaruit blijkt dat u verschillende opleidingen heeft gevolgd in België, Jemeppe. Deze staan echter volledig buiten uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mensen en de fundamentele vrijheden (EVRM); van artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingenwet (vreemdelingenwet); van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht en van het non refolement beginsel.

In een eerste tak van het middel, omtrent haar vrees voor vervolging omwille van haar seksuele geaardheid, stelt verzoekster:

"Het CGVS is niet overtuigd dat de verzoekster homoseksueel is.

Verzoekster vreest omwille van haar geaardheid vervolging in Cameroen. Ze heeft een coherente, spontaan, een zo mogelijk gedetailleerd verhaal gegeven. Er bestaan geen tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verzoekster.

Aangaande de ontdekking en beleving van haar homoseksuele geaardheid ; de verzoekster heeft haar eerste relatie met een vrouw in 95. Het is niet een beslissing zoals geïnterpreteerd door de wederpartij. Het is een persoonlijk proces in haar hoofd. Sinds 85 keek ze naar vrouwen zonder zeker te zijn dat ze homoseksueel was. Na de scheiding met de vader van haar dochter is ze teleurgesteld over het gedrag van mannen. Sindsdien had ze alleen met vrouwen relatie.

Aangaande haar partner Suzanne ; de verzoekster heeft veel détails gegeven over haar partner zelf (Suzanne A., geboren op 12.07.1970, afkomstig uit Mbengwe, van meta ethnïe, haar woning naast de markt, wat ze drinkt en eet graag), de manier waarop ze elkaar hebben ontmoeten (op 20.06.2014, op een taxi van Bamenda naar Mbengwe), hun activiteiten (bad nemen, naar restaurant of bar gaan, wandelen samen). De verzoekster heeft geen mogelijkheid om te weten waar haar partner is op dit ogenblik. Suzanne heeft geen emailadres en geen adres. Het is dus begrijpelijk.

In tegenstrijdigheid met de bewering van de wederpartij, is de verzoekster goed geïnformeerd over de situatie van homoseksuelen in haar land van herkomst. Ze heeft over enkele gebeurtenissen gepraat: het overlijden van Mbede en van Eric Lembembe Ohenga.

De verzoekster leefde in een homofob maatschappij waarin niemand over homoseksualiteit spreekt. Het was moeilijk voor haar om haar gevoelens te beschrijven gedurende het gehoor. Nochtans heeft ze geprobeerd veel détails te geven.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, dient er te worden vastgesteld dat in hoofde van verzoekster wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie.

(..)

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij de verklaringen afgelegd voor het CGVS en DVZ wenst te herhalen en te bevestigen."

Verzoekster verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake het voordeel van de twijfel en het artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

In een tweede tak van het middel voert zij de schending aan van het artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

"In casu, werd de verzoeker reeds vervolgd omwille van haar homoseksueel gevaar. Ze werd samen met Suzanne aangevallen door Suzanne's verwanten. De verzoekster werd geslagen terwijl Suzanne kon wegvlugten.

Rekening houdend met het feit dat de verzoeker werd al geslagen, moet de wederpartij bewijzen dat "er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen". In casu, heeft ze niet gedaan. Het artikel 48/7 moet toegepast worden."

In een derde tak van het middel, omtrent de voorgelegde documenten, verwijst verzoekster naar het UNHCR Handboek en laat zij gelden:

"De verzoekster heeft verschillende documenten voorgelegd ter ondersteuning van haar asielaanvraag. De wederpartij heeft er geen mee rekening gehouden bij het nemen van haar beslissing. Nochtans zijn dat officiële stukken en het inhoud van de documenten zijn overeenkomstig met de verklaringen van de verzoekster.

Verweerder schendt het beginsel van de bewijskracht die ze aan akten dient te verlenen. De bewijskracht van de vergunningen moet erkend worden door verwerende partij « dès lors qu'il porte des mentions officielles lui donnant l'apparence d'authenticité" (Raad van State, arresten nr. 122.032 van 05.08.2003 en nr. 154.149 van 25.01.2006)

Volgens algemene informatie aangebracht door verwerende partij en die niet het gevolg is van een specifiek onderzoek op de documenten die verzoekster neerlegde, zouden er veel vervalste documenten de ronde doen in Kameroen. Deze algemene bewering betreft niet het geval van verzoekster en verweerder toont dat ook niet anders aan. De verwerende partij heeft de verplichting om alle documenten te onderzoeken. In casu, is het niet het geval.

Bovendien, om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, dient rekening gehouden te worden met zijn persoonlijkheid o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen. Gedurende het gehoor heeft de verzoekster over haar traumatisme gesproken. Ze legt met het verzoekschrift nieuwe documenten: medische attesten die haar psychologisch toestand bewijst (stuk 3). De verzoekster lijdt aan zware psychologische problemen, ze neemt verschillende geneesmiddelen en is door een psycholoog gevolgd."

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoekster nota neer omtrent volgende documenten die worden bijgebracht: een uittreksel van een internetkrant waaruit blijkt dat haar vriendin Suzanne werd vermoord en een attest van een psycholoog.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de “*protection officer*” open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Kameroense samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De bestreden beslissing stelt: “*U geeft aan dat u relaties aanging met vrouwen nadat de vader van uw kind u liet zitten toen u zwanger bleek. U verklaart dat, indien deze man u niet slecht zou hebben behandeld, dat u dan ook geen lesbienne zou zijn geworden (zie gehoor CGVS, p 17). De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt – als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan ‘beslissen’ en iets dat men ‘wordt’ – toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan. U verduidelijkt dit door te stellen dat u het in ’85 leuk vond om naar vrouwen te kijken maar dat u het dan zo heeft gelaten. U zegt dat u dacht: ‘Ik ga door met mijn leven en daarna heb ik beslist om niet meer met een man te zijn’ (zie gehoor CGVS, p 17). U verduidelijkt vervolgens dat u in ’85 geen lesbienne was (zie gehoor CGVS, p 18) maar dat u het werd.*”

Deze motivering vindt steun in verzoeksters verklaringen. De vaststelling dat verzoeksters voorgehouden seksuele geaardheid uitsluitend haar oorsprong zou vinden in de relationele problemen met een persoon van het ander geslacht ondermijnt haar geloofwaardigheid.

De bestreden motivering stelt: “*Wanneer de PO (protection officer) u vraagt hoe u ermee omging dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, zegt u dat u was aangetrokken. Als u de liefde bedrijft, was u blij. U had een orgasme, en zij ook. U verklaart dat een man er niet om geeft, dat een man seks heeft en dan gaat maar dat een vrouw zorgt voor een orgasme. U verduidelijkt vervolgens dat u zich op uw gemak voelt, dat u blij bent en dat jullie steeds orgasmes krijgen. (zie gehoor CGVS, p 19). Wanneer de PO nogmaals probeert te peilen hoe u ermee omging dat u lesbienne zou zijn, zegt u wederom dat u heel blij bent en dat u altijd een orgasme heeft. (zie gehoor CGVS, p 20). Wanneer de PO vraagt of u alleen blij was of dat er ook andere emoties waren, refereert u opnieuw dat u altijd kan klaarkomen, samen. (zie gehoor CGVS, p 20) Wanneer de PO nogmaals vraagt of u geen andere gevoelens had naast het feit dat u blij was, zegt u kort en weinig verhelderend dat u gevoelens heeft; dat u blij bent als u het doet. (zie gehoor CGVS, p 20). Wanneer de PO andermaal vraagt of u ook iets anders ervaart dan blijheid, zegt u liefde en vrijheid, dat u dingen samen kan doen. U ervaart vrijheid, liefde en geluk (zie gehoor CGVS, p 20). Wanneer de PO u vraagt of een lesbienne in Kameroen vrijheid kan ervaren, zegt u dat u het verborgen moet doen, dat er bij u thuis vrijheid is, maar dat u zich niet kan blootstellen in het publiek. (zie gehoor CGVS, p 20) Wanneer de PO u vervolgens vraagt of u dan niet verward was toen u ontdekte dat u lesbienne was, vraagt u waarom dan wel. U verduidelijkt nogmaals dat u zo blij bent dat u lesbienne bent en dat u doet wat u graag heeft. (zie gehoor CGVS, p 20)*

Wanneer de PO opnieuw suggereert dat het niet makkelijk moet zijn om te ontdekken dat je anders bent dan de rest van de mensen, zegt u, nogmaals weinig verhelderend en concreet dat u houdt van wat u doet, dat u zich verschillend en blij voelt. U tracht deze emotie te verduidelijken door te stellen dat u anders bent omdat u 'on top of the world' bent (vrije vertaling: in de wolken). Wanneer de PO wederom peilt naar enige reflectie en u confronteert met de actuele situatie in Kameroen waarbij lesbiennes worden gestraft en dat het daarom toch niet zo eenvoudig lijkt om te aanvaarden dat u lesbienne bent, zegt u dat het niet makkelijk is voor mensen. Vervolgens zegt u dat het moeilijk is om het te ontdekken en begint u over het probleem dat u had wanneer u avances maakte tot Ruby. Uw onvermogen om spontaan blijkt te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – lesbienne-zijnde in Kameroen – of te getuigen van wat u dacht en wat er door u heen ging, en uw steeds uiterst beknopte uitleg is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel (lesbische vrouw), levend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en de manifest vijandige perceptie ervan.”

Verzoekster herleidt het voorgehouden feit dat ze lesbische is tot het fysieke en seksuele genot binnen de relatie. De correcte vaststelling dat verzoekster haar lesbische geaardheid herleidt tot fysiek genot en zich over deze geaardheid binnen een homofobe samenleving geen vragen stelt of twijfels ervaart (cf. CGVS, p. 21), leidt tot de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen.

Verzoeksters verklaringen inzake de relatie met haar vriendin Suzanne (gehoor CGVS, p.22) zijn ook terug te brengen tot seksuele ervaringen. De navolgende bestreden motivering blijft aldus van kracht: “Zo is het zeer opmerkelijk dat u, die verklaart dat Suzanne ‘uw alles’ was (zie gehoor CGVS, p 27) en waarmee u een relatie had van 20/06/2014 tot wanneer jullie werden aangevallen, geen moeite doet om haar terug te vinden. U verklaart dat u niet weet waar ze is. Wanneer de PO u vraagt hoe het komt dat u niet weet waar ze is, verduidelijkt u dat ze kon weggaan toen u werd geslagen en dat u verder niet weet wat er met haar gebeurde. Wanneer de PO u vraagt of u haar heeft proberen te bereiken, verklaart u dat haar nummer niet doorgaat, dat ze geen email heeft en geen facebook gebruikt (zie gehoor CGVS, p 27). **Voor iemand over wie u verklaart dat ze ‘uw alles’ was, doet u niet veel moeite om te weten hoe het haar vergaat na de aanval.** Verder is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent over de ontdekking van de seksuele geaardheid van Suzanne. Zo weet u niet sinds wanneer ze lesbienne is (zie gehoor CGVS, p 21). Wanneer de PO u vraagt hoe ze ermee omging om lesbienne te zijn in Kameroen, geeft u initieel een ontwijkend antwoord. Wanneer de PO u nogmaals dezelfde vraag stelt, zegt u dat ze blij was, heel blij. U verduidelijkt dat ze blij was als jullie de liefde bedreven, dat ze uw naam riep en dat Suzanne zei dat ze dit nooit had meegemaakt (zie gehoor CGVS, p 22). Wederom geeft u een weinig verhelderend en allerm minst overtuigend antwoord en blijft u louter verwijzen naar seksuele, fysieke aspecten. Het is niet aannemelijk dat u niet met uw partner sprak over jullie ‘anders’ zijn en de eventuele belemmeringen en beslommingen die hiermee te maken hadden. Het is niet aannemelijk dat dit nooit een onderwerp van gesprek was tijdens jullie relatie.”

De herhaling door verzoekster van haar verklaringen dat “verzoekster goed geïnformeerd [is] over de situatie van homoseksuelen in haar land van herkomst. Ze heeft over enkele gebeurtenissen gepraat: het overlijden van Mbede en van Eric Lembembe Ohenga.” is niet dienstig ter weerlegging van de motivering die luidt als volgt: “**Verder is de kennis die u heeft over de situatie van homoseksuelen in Kameroen zeer fragmentarisch.** Zo bent u op de hoogte dat Mbede (aanvankelijk spreekt u over Mbebe) is overleden nadat hij een smsje had verstuurd naar een andere man waarin hij zijn liefde verklaarde (zie gehoor CGVS, p 12). U verklaart echter verkeerdelijk dat hij onlangs is overleden, op 2 februari 2016. Het is niet aannemelijk dat u verklaart dat u deze informatie nu heeft vernomen via het nieuws van de Kameroense media (zie gehoor CGVS, p 12) daar Mbede overleed op 10 januari 2014 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), wanneer u volgens uw verklaringen nog in Kameroen zou geweest zijn. Ook komt het zeer ingestudeerd over dat u verklaart dat Eric Ohenga in de gevangenis zou verblijven (zie gehoor CGVS, p 13) maar dat u, wanneer u expliciet wordt gevraagd wie Eric Lembembe Ohenga is (zie gehoor CGVS, p 26), zegt dat u hem niet kent. Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat deze journalist en prominent voorstander van LGBT rechten werd gemarteld en vermoord in juli 2013 terwijl u eerder verklaarde dat hij in de gevangenis zou zitten. Ook slaat u de bal helemaal verkeerd wanneer het gaat over de oprichter van ADEFHO, een organisatie die u zelf vermeldt. U verklaart dat de oprichter werd vervolgd en nu in de gevangenis zit (zie gehoor CGVS, p 13). Verder geeft u aan dat u twee organisaties kent die opkomen voor de rechten van homo’s en lesbiennes in Kameroen, namelijk meester Alice Nkom, een advocate, en daarnaast ADEFHO. Nogmaals verklaart u dat de oprichter van ADEFHO gerechtelijk werd vervolgd omdat hij gay en lesbiennes verdedigde in Kameroen (zie gehoor CGVS, p 26).

Het is niet aannemelijk dat u niet weet dat Alice Nkom de oprichter is van ADEFHO zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier maar dat u wel op de hoogte bent dat ze een advocaat is die de rechten van homo's verdedigt in Kameroen. Het is helemaal verwonderlijk dat u beweert dat de oprichter van ADEFHO zou zijn vervolgd en gevangengehouden."

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Voormelde vaststellingen leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid. Aangezien zij niet aannemelijk maakt lesbisch te zijn, kan evenmin geloof gehecht worden aan de (vervolgings)feiten die zij in het verleden beweerdelijk zou hebben ondergaan. Derhalve wordt de schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet dienstig aangevoerd.

De documenten die zij bijbracht om haar relaas te staven kunnen haar teloorgegane geloofwaardigheid niet herstellen.

Verzoekster brengt in het kader van onderhavig beroep psychologische attesten bij alsook een internetartikel waaruit zou blijken dat haar vriendin Suzanne werd gelycht omwille van haar geaardheid.

Inzake het internetartikel "*Suspected Lesbian found dead*" dat ter terechtzitting werd neergelegd wordt vooreerst vastgesteld dat dit afkomstig is van <http://recorderonline.blogspot.be> (zie tekst onderaan artikel). Gelet op de vermelding 'blogspot' betreft dit dus geen krant maar een persoonlijke blog. Op een blog kan eender welk artikel worden geplaatst zonder dat hierover journalistieke verantwoording dient te worden afgelegd; derhalve kan een blog ook gesolliciteerde artikelen bevatten.

Tevens blijkt uit het bijgebrachte artikel dat dit werd gepubliceerd op 21 juli 2016. De nota die werd gevoegd aan het artikel stelt: "*Broer van verzoekster heeft haar gebeld op 25 augustus 2016 om haar te laten weten dat haar partner overleden is en dat hij dit vernomen heeft door het artikel te lezen. Mevrouw kon vanuit haar thuis het artikel niet lezen en vroeg aan haar psycholoog om het artikel bij haar te kunnen lezen. Dit wordt bevestigd door stuk 2 (attest psycholoog).*" Dienaangaande stelt het psychologisch attest: "*Lors de notre séance du 25 aout 2016, Madame a appris le décès de Suzanne. Elle avait regardé les nouvelles du Cameroun sur un site internet la veille au soir de ce rendez-vous. Ayant eu un souci de réseau au début de la lecture d'un article au sujet d'une femme lesbienne, Madame est arrivée stressée en séance et m'a directement demandé d'aller voir les nouvelles sur ce site.*" Het psychologisch attest maakt geen melding van het feit dat verzoeksters broer op 25 augustus (dag van consult bij psychologe) verzoekster zou hebben ingelicht, integendeel, het psychologisch attest meldt dat verzoekster dit zelf zou hebben geconstateerd tijdens internetopzoeken.

Omtrent de bezoeken bij de psychologe en de verklaringen die geattesteerd zijn door de psychologe moet worden opgemerkt dat deze psychologe zich voor het opmaken van het attest heeft laten leiden door de verklaringen van verzoekster, zonder dat zij dienaangaande een waarheidsoordeel kan vormen. Een psychologisch attest vormt geen sluitend bewijs. De psychologe doet vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met deze bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak. Een psychologe kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale schade werd opgelopen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen inzake haar lesbische geaardheid kan aan het internetartikel en het psychologisch attest dat ter terechtzitting middels een nota werden bijgebracht, geen bewijswaarde worden toegekend die de ongeloofwaardigheid van verzoekster inzake haar geaardheid zou kunnen herstellen.

Voormelde vaststellingen gelden ook voor de psychologische attesten die werden gevoegd aan het verzoekschrift (stukken 3).

De bestreden beslissing stelt inzake de documenten die verzoekster bijbracht op het CGVS:

"U legde in het kader van uw asielaanvraag volgende documenten voor: uw originele geboorteakte. Ook al zijn er geen onmiddellijke aanwijzingen dat u niet over de Kameroense nationaliteit zou beschikken, toch blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat de bewijswaarde van dergelijke Kameroense documenten beperkt is gezien de corruptie die er in Kameroen heerst. Verder legt u twee originele dagvaardingen voor, eentje uitgegeven op x/01/2015 en een andere op 18/06/2015 waarbij u wordt verzocht om u aan te melden bij de onderzoeksrechter/tribunaal van Mbengwi. Gezien corruptie wijdverspreid is in Kameroen, is er geen zekerheid dat de door u voorgelegde documenten authentiek zijn. Documenten hebben slechts een ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben dan ook enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag herstellen.

Om diezelfde redenen kunnen de kopieën van de voorgelegde arrestatiebevelen (dd 8/07/2015 en 11/09/2015) geen bewijswaarde aanleveren. Bijkomend gaat het hier om kopieën die gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. U legt tevens een getuige brief voor van Elizabeth M., dd 10/12/2015. Het dient te worden opgemerkt dat een dergelijk niet-officieel stuk slechts op betekenisvolle wijze kan bijdragen aan de bewijsvoering indien het samengaat met een geloofwaardig relaas, quod non in casu. Bovendien gaat het om een handgeschreven document dat eenvoudig valt na te maken. U legt voorts twee foto's voor. Er kan echter niet worden afgeleid wie hierop worden afgebeeld. Hoe dan ook betreffen deze foto's loutere momentopname en kan hieruit geheel niet worden afgeleid dat u met de persoon van de eerste foto een relatie zou hebben gehad of ingevolge hiervan problemen zou hebben gekend. De foto waarop een vrouw met een man staat, vormt eveneens geen bewijs dat u gewond zou zijn ten gevolge van slagen, zoals u zelf verklaart (zie gehoor CGVS, p 8). U legt een muziek CD voor, waarop zes nummers te horen zijn. Deze CD heeft geen betrekking op uw asielaas. U legt daarnaast ook een medisch attest voor, opgemaakt door Dr Derycker op 3/12/2015 ter ondersteuning van uw relaas. Dit attest doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat aan de hand van de in het attest beschreven letsels niet kan worden vastgesteld in welke omstandigheden de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden zijn toegebracht. U legt vervolgens ook een originele lidkaart voor van 'Maison Arc-en-ciel' te Luik voor. Een dergelijke lidkaart kan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit evenmin herstellen nu niet wordt aangetoond dat het lidmaatschap van een homogroep pas kan nadat werd nagegaan of het nieuwe lid in werkelijkheid homoseksueel is. Tot slot legt u ook een attest voor waaruit blijkt dat u verschillende opleidingen heeft gevolgd in België, Jemeppe. Deze staan echter volledig buiten uw asielaas."

De loutere volharding dat deze documenten wel authentiek zijn en niet onderzocht werden is niet afdoende om voorgaande motivering te weerleggen. Uit deze motivering blijkt dat deze documenten zowel formeel als inhoudelijk werden onderzocht, dit onder andere door deze documenten te onderzoeken aan de hand van verzoeksters verklaringen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekster voert geen middelen aan betreffende de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande haar asielaas en op de overige elementen in het dossier toont zij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS